

1

Büyükbaba düşünce okuyor

Rosalinde'nin çorabında delik var.
Rosalinde'nin dizinde sargı var.
Rosalinde'nin elinde uğurböceği var.
Rosalinde'nin boynunda kolye var.
Rosalinde'nin aklında düşünceler var.

Anne çoraptaki deliği görüyor.
Baba dizindeki sargıyı.
Kedi elindeki uğurböceğini.

Büyükanne boynundaki kolyeyi.
Ama aklındaki düşünceleri kimse görmüyor.

“Böylesi daha iyi!” der Rosalinde.

Ama büyükbaba, onun düşüncelerini okuduğunu iddia eder.

“Düşünürken burnunu karıştırıyorsan, çarpım cetvelini düşünüyorsun demektir,” der.

“Düşünürken dilinin ucu ağzından dışarı çıkmışsa, küçük harf mi büyük harf mi yazacağını düşünüyorsundur,” der.

“Düşünürken gözlerini kısıyorsan ve dudakların büzülmüşse, o zaman birine öfkelenmişsin demektir,” der.

“Eğer, düşünürken gözlerin parlak ve dudakların ıslaksa, o zaman kremalı pasta olsa da yemem diye düşünüyorsundur,” der.

Büyükbaba, Rosalinde’yi yıllardır izlediğini, onu iyi tanıdığını söyler. Onun kafasının içini kendi kafasının içi kadar iyi biliyormuş.

Rosalinde odasına gider, büyük aynanın karşısına geçer ve hem düşünür, hem aynadaki Rosalinde’ye bakar. Rosalinde bir saat öylece oturur ve düşünür de düşünür. Sonra ayağa kalkıp, büyükbabayı arar.

Büyükbabayı mutfakta bulur. Büyükbaba ütü-yü onarmakta. Isının ayarlandığı düğme tutukluk yapmış.

Büyükanne, büyükbabanın yanında dikilmiş öfkeyle solumakta. Büyükbabanın ütü-yü onarmasını istemiyor. Onun istediği, yeni bir ütü almak.

“Hep al, hep al!” diye homurdanır büyükbaba. “Masraf çıkarmaktan başka şey düşünmezsin.”

“Tam on yıllık ütü. Artık ütü onarmıyorlarmış. Elektrikçi söyledi,” der büyükanne.

“Dikkatli kullanıldığında bu tip ütüler yüz yıl bile dayanabilir,” der büyükbaba.

“Senin kadar cimri ihtiyarın bir eşi daha yoktur bu dünyada...” der büyükanne ve Rosalinde mutfaka girdiği için ve büyüklerin de çocukların önünde kavga etmemesi gerektiği için konuşmayı keser.

Rosalinde, büyükbabasının yanına gider, kollarını göğsünde kavuşturup, “Eee?” diye sorar.

Büyükbaba elinde tuttuğu ütünün düğmesini mutfak masasına bırakıp, Rosalinde’ye bakar ve, “Ne eee’si?” der.

“Eee, şimdi ne düşünüyorum bakalım?” diye sorar Rosalinde. “Haydi, söylesene!” diye üsteler.

Büyükbaba, önce gözlüğünü temizlemesi gerektiğini söyler; böylece Rosalinde’nin yüzünü

daha iyi görebilecek. Burnunun üstünde duran gözlüğü alır, cebinden mendilini çıkarır. Gözlük camına tükürüp, mendiliyle parlatır.

Büyükanne, “Gözlüğün, önünü göremeyecek kadar kirliyse, benim ütümü nasıl tamir etmeye kalkışırsın?” diye öfkeyle bağırır.

Büyükbaba ona, bir kafanın içindeki düşüncelerle bir ütünün karşılaştırılamayacağını söyler.

Ütüler büyük, sert ve sağlamdır. Düşüncelerse nazik, şeffaf ve yumuşak. Düşünceler için, çok iyi temizlenmiş, üstünde tek bir toz parçası bile bulunmayan gözlük gerekir. Oysa, ütüyü gözlüksüz de görebileceğini söyler büyükbaba. Kör değildir o!

Sonra da, gözlüğünü takar.

“Tükürükle temizlenmez!” der büyükanne. “Doğru bir hareket değil bu!”

Büyükbaba Rosalinde’ye bakıp, gözlüğünün ardından onu dikkatle süzer. “Rosalinde,” der, “alt dudağın üzüntüyle titriyor, gözkapakların çökmüş, kirpiklerin hüznü gölgeler düşürüyor solgun yanaklarına. Üzüntülü düşünceler var kafanda, çok çok üzüntülü düşünceler, yavrucuğum!”

Rosalinde iç çeker, gözlerini biraz daha kısar. Dudakları titrer.

“Evet!” diye bağırır büyükbaba. “Evet ya! Şim-

di anladım! Gelecek hafta doğum günün olduğunu ve kızsın diye, ne yazık ki, kimsenin sana uzaktan kumandalı bir buldozer hediye etmeyeceğini düşünüyorsun!”

Rosalinde gülüp, “Yanıldın, yanıldın! Tamamen yanlış! Faka bastın!” diye çığılı basar. Rosalinde tek bacak üstünde, masanın ve büyükbabanın çevresinde seker. “Aklımda harika düşünceler vardı,” der. “Gelecek çarşamba doğum günümde senden garanti, uzaktan kumandalı bir buldozer alacağımı düşünüyordum. Ayrıca, ikimizin onunla nasıl oynayacağımızı da düşünüyordum!”

Rosalinde, doğum gününde büyükbabasının ona buldozer hediye edeceğinden emin. Büyükbaba dün büyük bir pazar torbasıyla eve gelmişti. Torbanın ucundan, kırmızı bir paketin köşesi çıkıyordu. Rosalinde’nin istediği buldozer de tıpkı böyle kırmızı bir pakette satılıyordu. “Meier Oyuncak ve Spor” yazıyordu torbanın üstünde. Rosalinde’nin istediği buldozer de, Meier Oyuncak ve Spor mağazasının vitrininde duruyordu zaten.

Büyükbaba dün, elindeki kocaman torbayla şimşek gibi odasına gitmiş, torbayı dolaba koyup kilitlemişti. Büyükbaba normalde dolabını hiç kilitlemezdi.

Rosalinde daha sonra büyükbabasına, torba-

nın içinde ne olduğunu sormuştu. Bunun üzerine büyükbaba, torbada, oltaları için aldığı yeni iğneler bulunduğunu iddia etmişti.

Ama o minicik olta iğneleri, ne zamandan beri kocaman kırmızı paketlerin içine konup, dolaba kilitleniyordu ki?

Hayır, hayır, o torbanın içinde bir buldozer vardı! En iyisinden, uzaktan kumandalı bir buldozer!

Büyükbaba başını sallar. Alet kutusunda küçük bir vida ararken, “Birincisi, sevgili yavrucuğum, benden buldozer falan almayacaksın, çünkü buldozerler erkek oyuncaktır–” der.

“Ve ikincisi,” diye büyükanne onun sözünü keser, “ondan buldozer alamazsın, çünkü onlar çok pahalıdır, sevgili yavrucuğum. Kendi karısına on yılda bir kez yeni ütü almaktan kaçınan bir adam, kız torununa buldozer hiç almaz. Ona yaş gününde, indirimli satışlardan şekerleme alır ancak!”

“Ve üçüncüsü,” der büyükbaba, “buldozeri düşünürken niye üzüntülü bir ifade takındığını da bilmek istiyorum?.. Artık buldozer istemiyor musun yoksa? Belki de canın yine başka bir şey istiyordur, maymun iştahlı hanım!”